

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/63/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4617010208
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Podmaníková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:4617010208.7

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Podmaníkovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného A. B. a o odvolaní Okresnej prokuratúry Topoľčany proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 09.07.2025, sp. zn. TO-3T/10/2017, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 25. marca 2026, takto

rozhodol:

Podľa § 320 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku ruší napadnutý rozsudok a podľa § 281 odsek 2 Trestného poriadku, z dôvodov uvedených v § 215 odsek 2 písmeno a/ Trestného poriadku,

z a s t a v u j e trestné stíhanie

obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom B. D. E. XX, pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona v obžalobe Okresnej prokuratúry Topoľčany sp. zn. Pv XXX/XX/XXXX-14 na skutkovom základe, že:

„dňa XX.XX.XXXX asi o XX.XX hodine prišiel do predajne potravín MIX v Nitrianskej Blatnici, okres F., počas prevádzkovej doby využil nepozornosť obsluhujúcej predavačky a z neuzamknutej zásuvky predajného pultu odcudzil hotovosť v sume 300,- eur, čím majiteľovi predajne poškodenému G. C. spôsobil krádežou škodu vo výške 300,- eur, obžalovaný tento skutok spáchal napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Senica sp. zn. 2T/14/2016 vydaným dňa 11.02.2016, doručeným dňa 18.02.2016, právoplatným dňa 16.03.2016, odsúdený pre prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 1 Trestného zákona,“

pretože trest, ku ktorému môže trestné stíhanie viesť, je celkom bez významu popri treste, ktorý bol obvinenému pre iný čin už právoplatne uložený.

Podľa § 281 odsek 3 Trestného poriadku odkazuje poškodeného G. C., XXX XX H. I. XXX, IČO: XX XXX XXX s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uznal obžalovaného A. B. (ďalej len „obžalovaný“) vinným zo spáchania pokračujúceho prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona v bode 1 formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného na skutkovom základe, že:

1/ dňa XX.XX.XXXX v čase o XX.XX hodine po predchádzajúcej vzájomnej dohody s odsúdeným C. J. (v inom trestnom konaní) spoločne prišli do priestorov stávkovej kancelárie F., ktorá sa nachádza v K. L. E. L. L. C. M. I. XXXX, kde odsúdený C. J. a obžalovaný A. B. prešli k tipovacej nástenke, začali sa v úmysle odlákať pozornosť pracovníčky kancelárie informovať ako sa tipujú tenisové zápasy, na čo pracovníčka opustila priestor vyhradený pre predávajúcu, prišli k nim a začala im vysvetľovať ako sa správne tipuje, čo využil odsúdený C. J., vošiel do jej vyhradeného priestoru, tu sa snažil zobrať

príručnú plechovú skrinku s tržbou a jej peňaženku, pričom ho pracovníčka kancelárie spozorovala, prišla k nemu a snažila sa ho zastaviť, začali sa o plechovú skrinku naťahovať, na čo ju odsúdený C. J. najmenej dvakrát kopol do oblasti nôh, odsotil ju smerom k tipovacej nástenke, kde spadla na zem a následne odcudzil služobnú peňaženku s hotovosťou 500,- eur a výherné žreby v hodnote 303,- eur, čím tak odsúdený C. J. a obžalovaný spoločným konaním spôsobili prevádzkovateľovi kancelárie D. L. N. D., s miestom podnikania C. XXXX/XX, D., škodu v sume 803,- eur, hoci bol odsúdený C. J. rozsudkom Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 1T/39/2014 zo dňa 01.06.2016, právoplatným dňa 01.06.2016 odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, hoci bol obžalovaný trestným rozkazom Okresného súdu Senica sp. zn. 2T/14/2016 zo dňa 11.02.2016, právoplatným dňa 16.03.2016 odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 k § 20 Trestného zákona.

2/ dňa XX.XX.XXXX asi o XX.XX hodine prišiel do predajne potravín C. E. L. H., okres F., počas prevádzkovej doby využil nepozornosť obsluhujúcej predavačky a z neuzamknutej zásuvky predajného pultu odcudzil hotovosť v sume 300,- eur, čím majiteľovi predajne poškodenému G. C. spôsobil krádežou škodu vo výške 300,- eur, obžalovaný tento skutok spáchal napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Senica sp. zn. 2T/14/2016 vydaným dňa 11.02.2016, doručeným dňa 18.02.2016, právoplatným dňa 16.03.2016, odsúdený pre prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 1 Trestného zákona.

Podľa § 41 odsek 3 Trestného zákona zrušil výrok o vine a treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/66/2017 zo dňa 22.02.2022 právoplatného vo výroku o vine 27.04.2022 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/66/2017 zo dňa 14.02.2023, právoplatného dňa 12.04.2023 vo výroku o treste. Pre tento pokračujúci prečin súd I. stupňa v zmysle § 212 odsek 2 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona za nezistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona, za zistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov. Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona ho zaradil na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku uložil povinnosť nahradiť poškodeným spôsobenú škodu.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný čo do výroku o vine, treste a náhrade škody, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu, pričom namietal, že rozsudok súdu prvého stupňa (výrok ako aj jeho odôvodnenie) je nesprávny a nezákonný. Výrok rozsudku ako i jeho odôvodnenia sú zmatečné, nedostatočne odôvodnené, nezrozumiteľné, prekvapivé, nepredvídateľné, nepresvedčivé, a nepreskúmateľné (arbitrárne). Obžalovaný je nevinný, nakoľko skutok, ktorého spáchanie sa mu v obžalobe v skutkových vetách v bode 1. a v bode 2 kladie za vinu, nespáchal. Zo strany OČTK (Prokurátor a Policajt) nedošlo k preukázaniu skutku, ktorých spáchanie sa obžalovanému podanou obžalobou kladie za vinu bez dôvodných pochybností. V predsúdnej fáze TK bola výkonná nezákonná rekognícia zo strany policajta (§ 10 ods. 7 TP) vo vzťahu k osobe obžalovaného. Fyzická osoba vykonávajúca rekogníciu neposkytla policajtovi opis opoznávannej osoby, bez výzvy na opis a táto skutočnosť nie je ani zrejmá z obsahu zápisnice o rekognícii. Rekogníciu je možné vykonať na základe určitých signifikantných znakov, pani svedkyňa F. pri podaní trestného oznámenia nešpecifikovala opis osoby, ktorá sa mala dopustiť trestného činu. Je pri tom otázne, na základe čoho potom policajt vedel ustáliť okamih postačujúci na rozoznanie páchatel'ov, najmä z hľadiska ich veku, pohlavia, vzhľadu, telesnej hmotnosti, farby vlasov, očí, resp. špecifikáciu odevu v danom čase. Zároveň pri rekognícii nebola prítomná tzv. nezúčastnená osoba, hoci to zákonodarca v zákone výslovne ukladá ako povinnosť. Výška údajnej škody, ktorá mala nastať v majetkovej sfére pána G. C. v údajnej sume 300,- €, nebola zo strany OČTK pred súdom na HP zákonným spôsobom a v zákonom rozsahu preukázaná. Hoci platí zásada procesnej rovnosti strán v TK, tak svedecká výpoveď pána K. bola zo strany súdu akceptovaná, ale svedecká výpoveď pani C. E. nebola, hoci obaja svedkovia vypovedali pred súdom pod prísahou. Táto diskrepancia nie je zo strany súdu v rozsudku odôvodnená. Podľa § 2 ods. 10 TP OČTK postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie. Fyzická osoba pri

rekognícii označila K. ako osobu, ktorá mala byť v čase skutku na mieste činu a nie obžalovaného. Tento rozpor (napriek dikcii § 2 ods. 10 TP) nebol zo strany OČTK ako ani súdu na HP vo vzťahu k obžalovanému vôbec odstránený. Z kamerového záznamu je zrejmé, že osoba, ktorá zo záberu pod pokladnicou vybrala igelitový sáčok je aj laickým okom viditeľné, že v ňom sú zrejme (pravdepodobne) kovové mince, resp. nejaké predmety z kovu pričom bankovky sa v ňom nenachádzajú. Nie menej významnou skutočnosťou je tiež to, že v SR je zákonným platidlom mena euro, pričom mince s najvyššou nominálnou hodnotou sú 2 eurá. Teda ak by aj platilo, že v sáčku sa objektívne nachádzali mince v celkovej hodnote 300 eur, potom by v sáčku muselo byť 150 mincí, t.j. 2 eur mincí. Skutkový rozpor je v tom, že svedkyňa pani F. uviedla, že suma 300 EUR je suma zostatková z predchádzajúceho dňa, kedy mala vykonať nákup tovaru do predajne pričom z kamerového záznamu sa nejaví, že si tento nákup z hľadiska objemu nového tovaru v predajni vykonala. Zároveň svedok/poškodený pán C. uviedol, že sumu 300 EUR, priniesol pani F. v deň, kedy malo dôjsť ku krádeži. Toto jeho tvrdenie nie je ničím podložené (napr. potvrdenie o výbere z banky a obdobne). Z kamerového záznamu z predmetnej predaje predajne je voľným okom viditeľný plastový sáčok položený na pulte predajne, ktorý pani svedkyňa F. pred odchodom z pultu predajne akoby napravovala, čo aj vzhľadom na nejasnosť ohľadom výšky poškodenej škody identifikuje, že sa môže jednať o sáčok určený na bankovky, ktoré mal pán svedok/poškodený C. ešte do predajne priniesť. Ak platí, že pani svedkyňa F. sa išla venovať v danom čase nakupujúcim, pričom sa vrátila za pokladňu, videla zásuvku, v ktorej malo byť 300 EUR. Potom, je tiež pozoruhodné, že si v daný okamih okamžite neskontrolovala obsah zásuvky (čo by z najväčšou pravdepodobnosťou hraničiacou takmer s istotou intuitívne urobil každý človek na jej mieste), ale podľa nej zásuvku zasunula a venovala sa ďalej zákazníkom. Namieta neprimeranú dĺžku trestného stíhania. Súd neuveril výpovedi jeho družky, ktorá tvrdila, že bol v čase spáchania skutku s ňou doma, pretože mu zomrela mama a bol opitý. Poukázal na nevykonanie dôkazu na čl. 820 spisu, ktorý súd pripustil, no nevykonal. Výška trestu nereflektuje na prieťahy a je určená v rozpore so zásadami ukladania trestov. Obžalovaný sa domáhal, aby odvolací súd - Krajský súd v Nitre po prejedaní odvolania v celom rozsahu zrušil odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa - Okresného súdu Nitra, pracovisko Topoľčany, sp. zn. TO-3T/10/2017, zo dňa 09.07.2025 podľa § 321 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/, písmeno c/ Trestného poriadku a podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Rozsudok napadla v zákonnej lehote odvolaním aj prokurátorka, čo do výroku o vine a treste v prospech obžalovaného, ktoré odôvodnila tým, že výrok o vine považuje za zmätočný a výrok o treste za nezákonný (i keď súd necituje, že trest ukladá podľa Trestného zákona účinného do 05.08.2024, za použitia postupu podľa § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona zo nezistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona, za zistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, sa tak možno domnievať). Stotožňuje sa s tým, že ide pri oboch skutkoch o jeden pokračovací trestný čin, postup podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona formulovaný súdom prvého stupňa považuje za zmätočný. Mal byť ukladán trest podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona za nezistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 a zistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37, postupom podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona účinného od 06.08.2024. Navrhla, aby Krajský súd v Nitre podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, písmeno e/ Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. TO-3T/10/2017 zo dňa 09.07.2025 čo do výroku o vine a treste a aby sám rozhodol tak, že podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona zruší výrok o vine a treste rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4 T/66/2017 a uzná vinu za pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, v bode 1 formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona a obžalovanému uloží podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, za nezistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a zistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 spoločný trest odňatia slobody v strede trestnej sadzby so zaradením pre výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Dňa 15.12.2025 obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu doplnil dôvody svojho odvolania tým, že dňa 11.12.2025 bol výrokom rozhodnutia Krajského súdu v Trnave uznaný za vinného a bol mu uložený trest odňatia slobody 14 rokov. Poukázal preto na ustanovenie § 44 Trestného zákona, pričom sa pridrižoval petitu podaného odvolania, ktorý doplnil alternatívou, aby odvolací súd sám rozhodol.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací, v zmysle § 317 odsek 1 Trestného poriadku, na podklade riadne a včas podaných odvolaní oprávnenými osobami, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku i konanie, ktoré im predchádzalo, a to aj v zmysle obsahu možných chýb, ktoré by

zakladali dôvodnosť podania dovolania v zmysle § 371 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že je potrebné napadnutý rozsudok zrušiť a rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Odvolací súd už raz zrušil napadnutý rozsudok v predmetnej veci a vrátil vec súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Podľa § 278 odsek 1, odsek 3 Trestného poriadku, súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu a nie je viazaný právnym posúdením skutku v obžalobe.

V rámci odvolacieho konania v prejednávanej veci bol obžalovaný rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 11.12.2025 v bode 2 rozsudku uznaný za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024 s poukazom na § 140 písm. b/ Trestného zákona a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 rokov, na výkon trestu bol zaradený do ústavu s maximálnym stupňom stráženia. Zároveň mu bol uložený podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad vo výmere 3 roky, v rámci ktorého mu boli uložené aj povinnosti a obmedzenia podľa § 51 odsek 3 a 4 Trestného zákona. Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku bol zaviazaný nahradiť škodu poškodeným.

Obžalovaný je trestne stíhaný v prejednávanej trestnej veci za prečin krádeže v zmysle obžaloby podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona účinného do 05.08.2024, čo by mohlo byť v zmysle § 2 odsek 1 Trestného zákona možné posúdiť podľa zákona účinného v čase rozhodovania súdu, teda podľa § 212 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona (účinného od 06.08.2024), za ktorý je ale ustanovená trestná sadzba po novele Trestného zákona 1 až 4 roky, pričom pôvodne za § 212 odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona bola 6 mesiacov až 3 roky. V prípade, že by súd posúdil konanie obžalovaného ako pre neho priaznivejšie podľa obžaloby, ukladal by trest v sadzbe 6 mesiacov až 3 roky, ale dolnú hranicu by zvyšoval v zmysle § 38 odsek 4 Trestného zákona, potom by dolná hranica takto upravenej trestnej sadzby bola 16 mesiacov. Pokiaľ by posúdil, že je pre neho priaznivejší aj z tohto pohľadu zákon neskorší, pohyboval by sa v trestnej sadzbe 1 až 4 roky. I napriek skutočnosti, že v danej veci prichádzal do úvahy trest spoločný, na trestnej sadzbe prichádzajúcej do úvahy pri ukladaní spoločného trestu podľa zásad na ukladanie trestov, by sa nič nezmenilo a táto by zostala rovnaká. Nad rámec odvolací súd uvádza, že súd I. stupňa zvyšoval dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu postupom podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona, vychádzal z trestnej sadzby 6 mesiacov až 3 roky, pričom ako sám uvádzal v odôvodnení svojho rozhodnutia, postupoval podľa zákona účinného od 06.08.2024, preto tento jeho postup pri samotnom ukladaní trestu bol viac ako zmätočný a absolútne rozporuplný. Navyše z výroku o vine napadnutého rozsudku je zrejmé, že táto bola súdom I. stupňa posúdená podľa § 212 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona (t.j. podľa zákona účinného od 06.08.2024). Odhliadnuc od tohto celkom nesprávneho a nezákonného postupu súdu I. stupňa, je potrebné konštatovať, že trest vo výmere 16 mesiacov, ako bol uložený súdom I. stupňa, by už ani v odvolacom konaní nemohol byť uložený vo vyššej výmere pre zásadu zákazu „reformatio in peius“, pretože v danej veci bolo podané odvolanie obžalovaného a odvolanie prokurátora v prospech obžalovaného.

Podľa § 320 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, odvolací súd napadnutý rozsudok zruší a trestné stíhanie zastaví, ak zistí, že je tu niektorá z okolností, ktoré by odôvodňovali zastavenie trestného stíhania súdom prvého stupňa podľa § 281 ods. 1 alebo ods. 2 Trestného poriadku.

Podľa § 281 odsek 2, súd môže zastaviť trestné stíhanie aj vtedy, ak zistí na hlavnom pojednávaní niektorý z dôvodov uvedených v § 215 ods. 2 alebo 3.

Podľa § 215 odsek 2 písmeno a/ Trestného poriadku, môže prokurátor zastaviť trestné stíhanie, ak je trest, ku ktorému môže trestné stíhanie viesť, celkom bez významu popri treste, ktorý bol obvinenému pre iný čin už právoplatne uložený.

Nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 14 rokov, ktorý bol už obžalovanému právoplatne uložený, však považoval krajský súd na ochranu spoločnosti ako i nápravu obžalovaného za dostatočný, pričom trest, ku ktorému by viedlo toto trestné stíhanie obžalovaného, je celkom bez významu popri treste, ktorý už mu bol pre iný trestný čin právoplatne uložený.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody krajský súd rozhodol vo veci tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.